

Humanus

ŠTVRŤROČNÍK KLIENTOV A ZAMESTNANCOV HUMANUSU ROČNÍK I. JÚN 2010 ČÍSLO 3.

www.humanus.sk

Humanus n.o.

Domov sociálnych služieb
Nábřežie A Hlinku 51
920 01 Hlohovec

Blahoprajný telegram našim klientom

Život je Bohom daný dar
stvorený na Božskú jeho tvár.

Je vôňa našej zeme.
Je prvý puk na vrbe -
je radosť, že žijeme.

Život -

život je teplá dlaň a láskavé slovo...

Život je kvet
plný medu, vône.
Je dieťa, čo spí sladko
na matkinom lone.

Život je krása
vpísaná do tváre -
život je čo plodí aj vrásky,
život je biely driek briezky
v jesennom opare.

Život je cesta
s milníkmi radostí,
často skropená kvapkami bolesti.

Život je láska
človeka k človeku.
A nič nemôže zničiť
jej silu odvekú.

Život -

život je teplá dlaň a láskavé slovo...

Život je darca duše, srdca kus.

Život plný zdravia
želá redakcia Humanus!

MALE JAVISKOVE FORMY

PLATAN

Vo štvrtok 9. septembra 2010 sa zišla skupinka nadšencov, ktorí si predsavzali rozšíriť ďalšiu činnosť v Humanuse o scénický – divadelný prejav „na doskách, ktoré znamenajú svet“. Musíme poznamenať, že vo veku seniorov, je to skôr

skromný vlastný záujem podmienený zdravotnou dispozíciou a záujem realizovať nielen v prospech svoj, ale najmä prospech spoločný, ktorý vyústi do možnosti divadelnej tradície v našom zariadení. Priklonili sme sa k scénke „Hodina dejepisu na univerzite tretieho veku“ z pera Michala Valúška s nádejou, že scénka bude úspešná a členovia MJF „Platan“ ani seba ani Vás nesklamú, keď sa 6. októbra predstavia pri príležitosti „Dňa seniorov“ v Empírovom divadle. Tešíme sa na každého z Vás!

*Členovia MJF „Platan“
pri zariadení Humanus.*

Mgr. Viliam Karmažin

skladateľ, dirigent spevokolu „ZVON“ Sered'

Ľásluhu na tom, že som sa narodil, nemám, no iste už vtedy bol môj anjel strážny pri mne. Nestalo sa to hocikde, ale priamo v leopoldovskej trestnici – tak to stojí v mojom krstnom liste. Keď som sa neskôr krátko po maturite hlásil na vysokú školu a bolo treba navštíviť Policajné riaditeľstvo v Bratislave, prekvapený úradník sa ma vypytoval, či bola moja mama „zavretá“ v čase môjho narodenia“... zaspomínal si Viliam Karmažin...

Narodil sa 23. septembra 1922 v rodine otca Gejzu a matky Emílie rod. Ternenyovej zo Serede. V tom čase bol otec dozorcóm v trestnici, rodina bývala v Leopoldove v bytovke, kde bývalo viac takýchto rodín. Pochádza zo šiestich súrodencov, dve dievčatá a štyria chlapci, z ktorých bol najstarší.

Keď v roku 1925 vznikol v Seredi Spevokól Zvon, v Leopoldove už šantil trojročný Viliam, vyrastal v chlapca ako všetky deti, no mal o niečo viac, nesmierny talent k hudbe, spevu a vôľu pokoriť notovú osnovu. Meštiansku školu vychodil

v Hlohovci, pokračoval v štúdiu na gymnáziu, ktoré dokončil v Trnave roku 1944. V štúdiu pokračoval na Pedagogickej fakulte UK v Bratislave netušiac, že vo funkcii dirigenta a zbormajstra zotrvá neuveriteľných 71 rokov – čo sa rovná jednému ľudskému životu. Okrem svojej celoživotnej dirigentskej činnosti skomponoval viaceré piesne a viaceré upravil pre spevokól Zvon. Pre naše zariadenie skomponoval na text Michala Valúška Hymnus Humanus, ktorý v dohľadnej dobe budú mať možnosť naši klienti vypočuť i zaspievať.

Želáme Mgr. Viliamovi Karmažinovi veľa zdravia a tvorivých úspechov.

lik

Hymnus Humanus

Text: Michal VALÚŠEK Hudba: Viliam KARMAŽIN

Part 1

2

Každý bo-ží deň i ca-lú noc sta-jis všet-kým na po-moc,

Part 1

ľud-skosi svo-ju bez od-dy-ču, cez deň aj v noc- pom-ti-ču:

14m 1

1. Vie tu v bo-ha po-sil-ňu-ješ, ná-dej v ži-vot pre-dí-žu-ješ. HU

Part 1:

2. Lá-sku v srd-cí o-cha-ňu-ješ do sp-ma-nat- všet-ko uskr-ješ. HU-

28m 1

MA-NUS, HU- MA-NUS, HU- MA-NUS, HU- MA-NUS

Part 1:

42m 1

DÁ-VAŠ KLIENTOM SRD-CA SVOJ-HO KUS I

Part 1:

Pôvodný text Hymnus Humanus je hudobnou verziou upravený – skrátený.
Prípravujeme nahrávku piesne na DVD.

Od učiteľskej katedry k Božiemu stolu

„Večný Pastier, ty neopúšťaš svoj ľud, ale prostredníctvom svojich svätých apoštolov stále ho chrániš. Aj naďalej ho opatruješ pod starostlivým vedením tých, ktorých si ako zástupcov svojho Syna ustanovil za duchovných pastierov.“ (KKC str. 228)

Tak si mohli z celej hĺbky duše vydýchnuť klienti Humanusu, keď po odchode mons. Repiského medzi sebou privítali vdp. dekana Mgr. Miloslava Mrvu, ktorý prevzal úlohu duchovného pastiera v zariadení.

Narodil sa vo Varašuri t. č. Šúrovce 18.12.1936 rodičom Jozefovi a Márii. Súrodenci, starší brat a dve mladšie sestry tvorili spoločenstvo nábožnej rodiny. Životné cesty, ktoré chtiac - nechtiac musíme prešliapať neobišli ani Miloslava. Prvé detské radosti narúšali vojnové udalosti, bombardovanie, prechody vojsk cez blízky Váh, ktorý ako deti milovali a strávil kus svojho detstva. Tam sa rodili a neskôr rozvíjala láska k športu ako napr. futbal, atletika, turistika, s ktorou prešiel hlavné končiare Vysokých i Nízkyh Tatier, rekreačne cyklistiku okolo Slovenska, najobľúbenejší bol stolný tenis a šach.

Základnú a meštiansku školu vychodil v rodisku, gymnázium v Galante, kde v roku 1954 zmaturoval. Po maturite nastúpil ako učiteľ v obci Abrahám, odtiaľ na základnú vojenskú službu do Pardubic a Ružomberka so živou spomienkou na bohaté a veselé zážitky ako zdravotný inštruktör.

Rok 1958 bol významným medzníkom, keď z tradičnej povrchnej viery sa obrátil k hlbšiemu náboženskému životu a to bolo i príčinou, že ho zo školstva ako učiteľa prepustili. Zamestnal sa na bratislavskej pošte ako administrátor, neskôr ako vedúci pošty v Záhorskej Bystrici a v Podunajských Biskupiciach. Za dramatických okolností a poznania v sebe znaky Božieho volania bol v roku 1964 prijatý na štúdium teológie na bohosloveckej fakulte v Bratislave. O to šťastnejší bol deň v roku 1969, keď prijal – sviatosť kňazstva. Rodná obec ho privítala nesmiernou radosťou a pripravila mu

prekrásne primície.

Spoločenské oteplenie zmrazilo normalizácia, ktorá spútala náboženskú slobodu do strachu, prenasledovania, šikanovania, ponižovania a prekladania z miesta na miesto. Preto ako novokňaz po dobu piatich rokov pôsobil v Šuranoch, Piešťanoch, Leviciach, Vrbovom a v Hlohovci. Od roku 1974 bol tri roky správcom farnosti v Dolných Orešanoch, 17 rokov v Smoleniciach aj ako dekan. Zo Smoleníc bol povolaný do Bratislavy, kde pôsobil 6 rokov v seminári ako špirituál a na bohosloveckej fakulte odborný asistent, kde získal aj titul magistra teológie. Od roku 2000 bol farárom v Horných Orešanoch odkiaľ odišiel po deviatich rokoch do dôchodku. V súčasnosti účinkuje ako výpomocný duchovný pre farnosť Hlohovec a zároveň aj v zariadení Humanus.

Počas svojej 41 ročnej kňazskej pastoračnej doby prežil veľa krásnych chvíľ poznačených aj trpkosťou, ale s horlivými veriacimi sa mu podarilo opraviť viacero kostolov, vybudovať dve nové fary, vydať 40 čísiel farských časopisov, s láskou sa venoval deťom, čoho výsledkom bola návštevnosť detí v kostole aj vo všedné dni. Navštívil s farníkmi najvýznamnejšie pútnické miesta - Rím, Lurdy, Fatimu, La Salette, Čenstochovú, Medugorje, Mariazzel, nevynímajúc naše pútnické mestá - Svätú Horu, Šaštín a iné. Zvlášť ho potešila púť do Ríma s mládežou v plne obsadenom autobuse. Má rád svoje kňazstvo a ďakuje Bohu za dar povolania.

Zaželajme nášmu duchovnému pevné zdravie a sily dlhého apoštolátu medzi nami.

šek

VÝRAZNÁ UMELECKÁ OSOBNOSŤ

Návšteva autorskej výstavy fotografií našimi klientmi k životnému 90 – ročnému jubileu Letície Tandlmajerovej (na obr.) „OKAMIHY ŽIVOTA“ je viac ako len zážitok. Je to okamih života na ktorý sa nezabúda a nezabúda sa aj preto, že stojíte či sedíte tvárou v tvár umelkyne a počúvate stovky životných okamihov pospíletaných do jedného okamihu – okamihu celého života. A tu je pre Letíciu Tandlmajerovú výrazný signál naplňať nielen svoj vlastný okamih života, ale naplňať stovky, ba tisícky životných okamihov v symbióze širokospektrálneho videnia cez malú svetelnú clonu ako videnie konkrétneho, v ktorom defiluje hĺbka jej duše pretavená v tvár dieťaťa.

Už jej samotné detstvo je silne poznačené vôľou vidieť svoj vlastný svet, v pocite slobodného výtvarného stvárnenia, čo sa výrazne prejavovalo na hodinách kreslenia pri najnižšom, ale najkrajšom počte výkresov – nemilosrdnou štvorkou. Úplne slobodná pohoda vlastných predstáv začala po skončení meštianskej školy. Nemeckú kláštorňú školu v Moravskej Třebovej, potom i rodinnú školu musela opustiť, keď nemecké vojsko obsadilo Čechy a Moravu a vrátiť sa na Slovensko. Napriek nežičlivému osudu zrelosť umelkyne nastala po príchode na Slovensko. Tu zažiarili jej olejomalby vo väčšine figurálnej kompozícii či hodnoverné portréty, zátišia, milované orgovány, menej však krajinky. Povšimnutie talentu našlo i odozvu vo výtvarnej škole v Drážďanoch, no pre vojnové udalosti do školy nenastúpila. Nastúpila však ako dvadsaťročná do učenia chýrnemu fotografistovi Artúrovi Binderovi, kde sa do hĺbky tajov fotografovania dopracovala svojou usilovnosťou. A, že urobila správny krok svedčí aj to, že dvanásťročné pôsobenie v ateliéri Artúra Bindera zanechalo na Letícii znak vysokej profesionality. Z plejády záujmov ju očarila najmä detská tvár, ktorá sa stala dominantnou jej činnosti. Pri prehliadke Okamihov života jasným a čitateľným spôsobom sa vám prihovára radosť, šarm, úsmev v charakterových pozíciách aké môže vyjadriť len detská tvár totožná s hĺbkou duše umelkyne.

Veď aj viaceré uznania, najmä I. cena, ktorú získala za štyri fotografie Profil (Richard), Pst, Ticho, ide rozprávka a Idem do kina na prestížnej celoštátnej súťaži „Detský svet“ v roku 1982, ktorá bola súčasťou Národnej prehliadky filmov pre deti v Dome kultúry Ostrov (pri Karlových Varoch).

Neúnavný záujem o detskú tvár dolovala z návštev MŠ, ZŠ, ulice, životných udalostí, kde nachádzala široký priestor úprimnosti, neviazanosti, prirodzenosti i okamihy skrytých detských nálad, hier, prekážok a prekvapení. Zaoberala sa tiež reportážnou fotografiou z rôznych príležitostí, osláv, významných osobností kultúrneho i momenty prozaického života obyčajného človeka. Nemožno nespomenúť prácu v štúdiu na Kolibe, kopírovanie hraných filmov, týždenníkov a pod. Zaujímavosťou bolo filmovanie operácií, spracovanie diapozitívov na oddelení urológie prof. Zvaru na Kramároch.

Skončilo rozprávanie i naša prehliadka, no určite nekončí v nás vyznanie umelkyne z pozorovaných detských tvárí, ktoré prezrádzajú snahu nepretržitej telesnej a duševnej aktivity.

Letícia Tandlmajerová

OKAMIHY ŽIVOTA

Autorská výstava fotografií
k životnému jubileu autorky

9. júl - 26. september 2010

Výstavná sieň Mlávstivedného múzea,
Rázusova ul., Hlohovec

Tentoraz bez zásahu lekára

Čoraz častejšie počúvame, že sme si zvykli čo i s malou boľáčkou utekať do ordinácie za lekárom i to, že kým sme k lekárovi prišli bolesť hlavy, žalúdka, slabosť, teplota, či kašeľ sa stratili. Páni z rezortu zdravotníctva nás presvedčajú, zdôvodňujú, vytýkajú, koľko zbytočných vyšetrení absolvujeme, koľko zbytočných liekov nám naši lekári predpisujú a koľko ton liekov pacient neužíva, či zneužíva. Aby sme aspoň z časti zadosťučinili týmto názorom, rozhodli sme sa zdravie pred chorobou uchrániť alebo aspoň chorobu oddialiť tým, že ponúkame niekoľko osvedčených rád. Mali by ušetriť eurá nielen nám, ale i nášmu chorľavému zdravotníctvu.

Vlažná voda na trávenie

Ráno pomaly vypite pohár vlažnej vody (prípadne s kávovou lyžičkou octu), podporuje to trávenie. Ľudia trpiaci na zápchu by mali prijímať veľa vody.

Cesnak – všeliek

Keď budete jesť veľa cesnaku, dlho si zachováte duševné i telesné sily. Cesnak podporuje krvný obeh a zabraňuje kornateniu tepien. Navyše dezinfikuje tráviaci trakt a dýchacie cesty. V chrípkovom období jedzte potrený cesnak niekoľkokrát za deň.

Cvikla na červené krvinky

Na podporu obranyschopnosti organizmu každý deň vypite 1 l cviklovej šťavy. Cvikla podporuje trávenie, je močopudná a stará sa o vylučovanie kyseliny močovej, ktorá sa môže stať príčinou dny a reumy. Cvikla obsahuje rastlinné farbivo, ktoré osviežuje krv, podporuje tvorbu červených krviniek a aktivuje bunkové dýchanie.

Krvácanie ďasien

Keď vám krvácajú ďasná, mali by ste si ústnu dutinu pravidelne vyplachovať odvarom zo šalvie. Pomôže aj prikladanie mokrých vrecúšok so šalviovým čajom na ďasná.

Tvaroh prospieva pečeni

Pečeň je mimoriadne dôležitý antitoxický orgán. Našťastie sa dokáže po nadmernom zatažení, napr. alkoholom či liekmi rýchlo zregenerovať. Tejto prirodzenej vlastnosti pomôžete, keď každý deň zjete pár lyžíc tvarohu, ktorý pečeň rýchlo „postaví na nohy“.

Horúčka

Najdôležitejšie opatrenie pri horúčkových ochoreniach: chráňte organizmus pred dehydratáciou a zabezpečte mu dostatočný prísun tekutín.

Pokazený žalúdok

Najlepšie je celý deň nič nejesť, nanajvýš suchára a harmančekový čaj. Bolesť zmierni termofor, žutie rascových jadierok alebo vlašských orechov.

Fenikel uvoľňuje vetvy

Pri bolestiach spôsobených zastavenými vetrami alebo pri poruchách trávenia pomáha teplý feniklový čaj. Kávovu lyžičku semien zalejte šálkou studenej vody, postavte na oheň, nechajte zovrieť a krátko lúhovať. Potom zcedte a pomaly popíjajte.

Mlieko na spánok

Keď sa vám večer ťažko zaspáva, skúste v posteli vypiť šálku teplého mlieka s medom alebo pohár piva.

Hroznová šťava znižuje cholesterol

Surová hroznová šťava obsahuje látku, ktorá znižuje hladinu cholesterolu a navyše pôsobí proti zhlukovaniu krvných buniek, čo môže viesť k artérioskleróze alebo k srdcovému infarktu.

Magnézium na srdce

Stres oberá organizmus o magnézium. Nedostatok tohto prvku spôsobuje ochabnutie svalstva, nervozitu, poruchy činnosti srdca, zvyšuje nebezpečenstvo infarktu. Z potravy človek nezíska dostatočné množstvo magnézia, preto treba jeho hladinu zvýšiť magnéziými preparátmi. Veľa magnézia obsahujú celozrnné potraviny a zelená listová zelenina.

Čo si o tom myslíte?

Svoje názory nám napíšte a vhoďte do schránky Humanusu

Barbora Rusnáková a Marek Cvecho

*Rozhodli sa kráčať spolu... nie z priateľstva ale z lásky;
nie na chvíľu, ale navždy.
Toto rozhodnutie spečatili dňa 25. septembra 2010
v rím. kat. kostole sv. Michala v Hlohovci.
Všetko najlepšie na spoločnej ceste životom
prajú zamestnanci a klienti zariadenia sociálnych
služieb Humanus.*

Blahoželáme jubilantom

Július Haulík 75 r.

Olympia Hrdličková 80 r.

Eva Šišková 80 r.

Marta Durdošová 85 r.

Angela Olášová 90 r

Opustili nás:

Juliana Pupáková	01.07.2010
Štefan Málík	21.07.2010
Helena Koššová	28.07.2010
Ľudmila Gažovičová	10.08.2010
Helena Tarabová	18.08.2010
Mária Dadejíková	20.08.2010
Anton Včelka	04.09.2010
Anna Mikušová	10.09.2010

Odpočinutie večné daj im Pane!

VINOHRADNÍCTVO

Poviete si hrozno. Chtiac – nechtiac sa vám predstaví do dĺžky či šírky vymodelovaný stravec hrozna z desiatok bobúľ, či už priesvitný zelenkastý veltlín, či stravec s tmavomodrým či čiernym zafarbením. Jeseň bola vždy pre roľníka najpríťažlivejším obdobím, najmä oberačky a spracovanie vína. Vínice sa nachádzali v niekoľkých častiach chotára. Hajlochy slúžili ako úkryt pred nepohodou a na dozrievanie a uskladnenie vína. Pomenili sa časy, pomenili sa ľudia, ale nič sa nezmenilo na tom, že hrozno zostalo Božím darom

Mesto Hlohovec patrí k najstaším vinohradníckym centrá na Slovensku. Tradícia vinohradníctva má v regióne korene v rannom stredoveku, kedy sa začalo s cieľným vysádzaním viníc na južných svahoch Považsko-inoveckého pohoria a nad údolnou nivou dolného toku Váhu. Hlohovec mal vínice vo veľkom počte už v 13. storočí, ale prvé správy o pestovaní viniča hroznorodého na území dnešného Hlohovca pochádzajú až z roku 1365.

Hlohovec sa tak v 14. storočí zaradil medzi významné vinohradnícke centrá juhozápadného Slovenska. K roku 1885 sa uvádza výmera hlohovských viníc, čo bolo až 1 028 hektárov. Z tejto výmery dokázali Hlohovčania podľa štatistík získať až 74 834 hektolitrov vína a 108 000 kg hrozna určeného na vývoz do iných krajín.

Ak však niektorí z vinohradníkov porušil toto pravidlo a šenkoval mimo jemu určeného poradia, bol odsúdený na 24 rán korbáčom. Výnosy z predaja vína predstavovali pre panstvo významný zisk. V neskoršom období boli vinohradníci povinní odovzdávať každý desiaty sud (okov – 50 litrov) vína panstvu. Nad touto daňovou povinnosťou dohliadali panskí „postihári“ prechádzajúci z domu do domu, kde vinohradníkom vyťahovali každý desiaty okov vína a toto víno potom zväžali do panských pivníc. Výrazný rozkvet hlohovského vinohradníctva po ničivej filoxére nastal v 1. pol. 20. storočia a je spojený s dvoma menami miestnych vinárov. Boli to Ferdinand Fussmann a František Belžík. Títo dvaja naturalizovaní Hlohovčania boli v predvojnovom Československu poprednými producentmi vína. Fussmann bol dokonca v 30. rokoch 20. storočia najväčším producentom vína na Slovensku. Jeho ročná produkcia 5000 hektolitrov konzumného a akostného vína nedosahoval žiaden slovenský výrobca.

Túliace sa hajlochy – skrýše buriaceho vínneho moku.

Skončí sa deň oberačky hrozna, ku ktorému patrí malá výslužka pre deti a vnukov.

Fussmann, pôvodom zo Slovinska mal svoje pivnice v Podzámskej ulici (už asanovaná bývalá učňovská škola) a pod hotelom Jeleň. Okrem toho Ferdinand Fussmann vlastnil aj vinohradníctvo s názvom Pannonia medzi Dvorníkmi a Bojničkami. Belžík rodák z Moravy využíval pivničné priestory pod svojim domom vo vtedajšej Kovárskej ulici (dnes ulica SNP – pohostinstvo U Leva).

Vo viniciach na Panónii sa pestovali hlavne druhy ako Veltlínske zelené a červené, Silván zelený a červený, Dievčie hrozno, Gamay biely, Rizling, Čabanská perla, Malingre, Muškát, Ottomel, Chrupka, Burgundské modré, Tramín, Ezerjo a Medovec. Posledne menovaná odroda bola opatrená špeciálnou ochrannou známkou firmy. Tiež všetky Burgundské vína boli chránené známkou VATRA hostinskými vínnymi pivnicami v Prahe.

Naplnené kade kvalitným hroznom čakajú na ďalšie spracovanie.

Dôležitá pre obyvateľov Hlohovca bola otázka samotného predaja vína. Podľa starého práva sa v Hlohovci mohlo predávať len tunajšie, miestnymi vinohradníkmi dorobené víno a to až do roku 1848, kedy bolo toto staré privilégium zrušené. Vinohradníci boli oprávnení predávať svoje víno na jarmokoch a inak pod vlastnou viechou. Keďže však väčšina Hlohovčanov boli okrem iného povolania aj vinohradníkmi, bolo potrebné rozdeliť vinohradníkov do skupín, ktoré si striedali oprávnenie mať výčap vína pod vlastnou viechou. Podľa toho, ktorá skupina bola práve na rade, jej členovia mohli bez obáv z potrestania čapať vlastné víno.

Prvá degustácia vína majiteľov viníc.

Mgr. Jozef Urminský

Úspešná reprezentácia Humanusu

Ôsmy ročník výstavy „Barvy života“, ktorej otvorenie sa uskutočnilo 16. októbra 2010 pod gesciou mesta Hranice, Galérie M+M a Domova seniorů Hranice p. o., od ktorej sme s vďakou prijali pozvanie na reprezentáciu činností našich klientov. Na výstave sa predstavili domáci Domov seniorů Hranice, DD Prostějov, DpS Radkova Lhota, DD Pavlovice, DpS Přerov, DD Šumperk, DD Tovačov, DpS Odry a Harmónia Hlohovec.

Preplnené priestory galérie ponúkali nie často vídanú činnosť tvorby klientov jednotlivých prítomných sociálnych zariadení tak, že sa topili v pestrých farbách a tvaroch, že pri prehliadke ste prestali registrovať čas. **To je postreh prvý.**

Že preplnený priestor dýchal čistotou blízkych ľudských vzťahov v porovnávaní jednotlivých vystavovaných kolekcií, že to bol aj čas odobrovania si skúseností, poznatkov, podmienok pri zabezpečovaní dôstojného aktívneho života, čo výstava v plnom rozsahu potvrdila. **To je postreh druhý.**

Že účastníci pocítili záruku tradičnej výstavy účasťou oficiálnych osobností na čele s primátorom mesta Hranice Mgr. Miroslavom Wildnerom, ktorý vo svojom príhovore ocenil úsilie zúčastnených prezentujúce ušľachtilú činnosť svojich obyvateľov. **To je postreh tretí.**

Že zavládol čas odovzdania kvetov ruží za uvedenie kultúrneho programu žiačok hudobnej školy a krúžku senioriek krásnych ľudových piesní, medzi ktorými zaznela i naša slovenská ľudová pieseň „To tá Heľpa“. Nezabudnuteľný bol zážitok 99 ročného seniora, ktorý svojim krásnym hlbokým barytónom povzniesol celú prítomnú spoločnosť. **To je postreh štvrtý.**

Že organizátori podujatie zabezpečili do najmenších detailov, pridávame sa k úprimnému blahoželanu k zrealizovaniu tak náročnej ojedinele nevšednej výstavy tvoriacej nesmiernu trpezlivosť a lásku k tým, ktorí svojou usilovnosťou zaplnili priestory Galérie M+M svetlom krehkých stareckých rúk, nevynímajúc náš Humanus. **To je postreh piaty.**

Hranice 16. septembra 2010

Náš štvrtročník Humanus sme rozšírili o rubriku „Križovka“, ktorú vám uverejňujeme s cieľom osožného relaxu. Dúfame, že prejavíte záujem o riešenie križoviek a rubrika sa stane s vaším spriaznením stabilnou časťou časopisu.

Pomôcky: Alov, apis, Aza, kanopa, Anat, KT	odváždzanie	2	egyptská bohyňa vojny	rádiolokátor		značka titánu	staro- arménske mesto	kazavý pohyb	predložka	starorímsky peniaz
varená podhrdlina po eeský					kabela, kapsa					
dynamic- kosš					zisšoval mieru					
všadiaľ					francúzka rieka				zvukomalba (poet.)	kamil
opletaeka, mrzutosš (expr.)			druh slanej minerály				komín (zastar.)			
			smerovanie				otecko (hypok.)			
rímskych 501				slovenský rázovitý kraj				hovorový súhlas		
	znišný tón E			ruský režisér				slhá turistická cesta		
	malá mapa				báda					
					útok (kniš.)					
matka						pracoval s pluhom				
						kanadský spevák				
vlk z knihy dšungle							astát (zn.)			opadával
							šenské meno			
hodnotiaca komisia								opica (zried.)		
								patriaca Otovi		
boxerská skratka (knockout)			hádk, zvada (expr.)							
			bod v dšude							
vetná spojka				staroegyptská pohrebá nádobá						
				plošné miery						
	MPZ vozidiel Kuvajtu	deťský pozdrav			mušské meno					
		na tomto mieste			nepripustná hornina					
1										
podzemná stavba						podpis ruetiela na zmenke				

Text vylúštenej tajničky vložte do schránky Humanus do 30. novembra 2010. Zo správnych odpovedí vylosujeme troch výhercov, ktorí získajú vecnú odmenu. Želáme veľa šťastia!

HODY BOLI, BUDÚ ZAS...

Vždy keď sa blížili hody, to ako ľudovo povedané, nie zajtra ani pozajtra, ale hodnoverne skôr sme vycítovali atmosféru, ktorú nám predostierali naše babičky, dedovia, mamy, dakedy i otcovia. Úpravy fasád, čistenie okien, priekop, „prašenie kobercov“, kŕmenie husí či kačíc, to bola vždy predzvesť, že táto udalosť je kdesi za humnami. No ak sa začali chystať „báleše“ od výmyslu sveta a iné maškrtky, makovníky, orechovníky i sladkosti z vlastných i receptúr susedy či známych bol neklamný fakt, že udalosť roka sa blíži. A keď sa ulicou prehnala kolona „komedášov“ bol neodškriepiteľný moment, že je to tu. Výber atrakcií nebol iba ak kolotoč veľký, malý, nejaká húpačka, jedna dve strelnice preplnené ružami z krepového papiera, voňajúce lacným parfémom alebo mydlovou vodou, opičkami i ďalšou galériou zvierat ZOO.

Veľký kolotoč fungoval už na elektrický pohon, ale malý kolotoč sme poháňali s vlastnými silami, piati, vlastne šiesti šarvanci, zastrčení medzi ramenami v striežke kolotoča a v každom kole sa mohol jeden zviazať „grátis“ za odmenu. Za celý hodový deň sme sa natahali ale aj navozili.

Kdeže sú tie časy, sú iba spomienky.

Čosi len predsa zostalo. Je to

neopakovateľná atmosféra príprav i keď zďaleka odlišná, posúva zvláštny pocit prežitia hodových dní. Keď sa ocitnete v priestore atrakcií lákavejšej jednej od druhej a zvažujete či skúsit TWISTER SHOW, BOBOVÚ či ZVONKOVÚ DRÁHU, či GALLEON LOŤ, ktorá vám dokonale premieša vnútornosti. Súčasne vás fascinujú odvážlivci i keď nie vo veľkom počte, ktorých drží v objatí vertikálne letiaci TOP SPIN CENTRIFUGA, ktorá je pre slabšie „náture“ iba snom.

Preto sa v tichosti presuniete s dcérkou, synom či vnúčikom k VLÁČIKU voziaci šťastné, rozradostené deti, či k AUTODROMU na preskúšanie dopravných pravidiel pri množstve bezúrazových havárií.

Prejdete si úchvatnou „kolonádou“ s tisícami pestrofarebných predmetov, nad ktorými sa hojdá množstvo balónových figuriek. Vôňu osviežujúcej kávy, pečených tekvicových zmieok, voňavých gaštanov, cigánskej pečene, piva, dobré sudové víno mám oňnosť chuťtaťk ažďyp odľas vojej chuti akoby dobrej hodovej veselosti nebolo konca kraja. To zas nie...

Dnes už vieme, že hody sa pominuli, že sa nevrátia tie tohoročné, ale o rok budú zas.

Šek

Pozývame vás na Deň seniorov, ktorý sa uskutoční k príležitosti „Mesiaca úcty k starším“ v Empírovom divadle Hlohovec, dňa **6. októbra** 2010 o 13,30 hod.

Zároveň vás pozývame **6. decembra** na tradičné „Stretnutie s Mikulášom“, kde si zároveň pripomenieme 3. výročie činnosti zariadenia Humanus.

Tešíme sa na stretnutie!

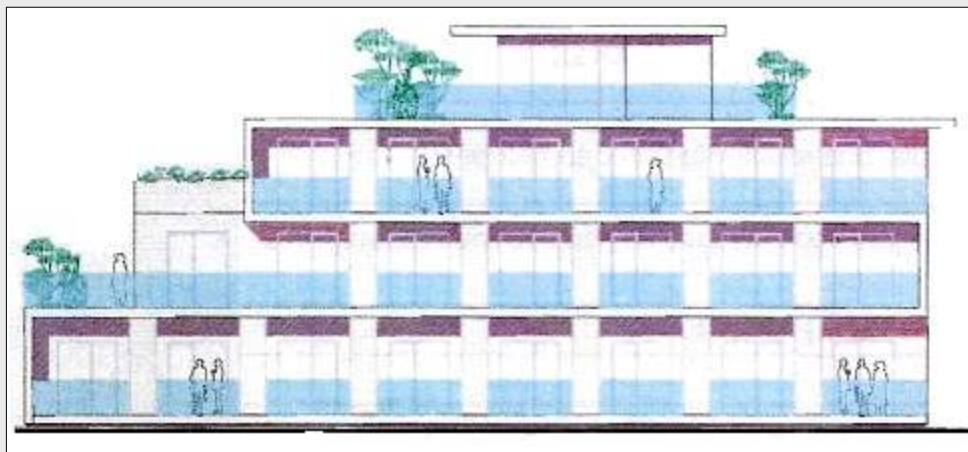
Naša organizácia Humanus, n.o. so sídlom v Hlohovci, Nábrežie A. Hlinku 51 mala od začiatku poskytovania sociálnych služieb predstavu o stále skvalitňovanie poskytovaných sociálnych služieb. K tomu patrí aj to čo nám momentálne chýba a to: poskytovanie rehabilitácie, rozšírenie kapacity o jednoposteľové izby a ďalší výťah. Dňa 11.12.2009 bola Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR vyhlásená „Výzva na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok v rámci Regionálneho operačného programu“ s oblasťou podpory zariadení sociálnych služieb, ktoré poskytujú sociálne služby prevažne dospelým klientom. Z vyššie uvedených dôvodov sme sa rozhodli využiť túto výzvu a požiadať o nenávratný príspevok. Vedeli sme, že to bude ťažké obdobie a to hlavne pre veľmi krátky čas na spracovanie projektu, vzhľadom k tomu, že termín odovzdania bol 31.3.2010.

Pre spracovanie projektu resp. žiadosti bolo potrebné pripraviť a doložiť celý rad dokumentov. Spomeniem len niektoré: dokumentáciu pre stavebné povolenie, stavebné povolenie, súhlasy dotknutých organizácií ako sú Slovenský plynárenský priemysel, Slovenské elektrárne, Telekomunikácie, Vodárne a kanalizácie, Úrad verejného zdravotníctva, Požiarna ochrana, Životné prostredie, mesto Hlohovec a iné. Ďalej boli potrebné vyjadrenia zdravotných poisťovní, Daňového úradu a Sociálnej poisťovne, že nezisková organizácia Humanus má zaplatené všetky odvody a nemá žiadne nedoplatky voči týmto inštitúciám.

Všetky dokumenty sme nakoniec včas spracovali a dňa 23.2.2010 bolo vydané mestom Hlohovec stavebné povolenie na stavbu „Prístavba a modernizácia Humanus, n.o. Hlohovec“. Potom začali práce na Žiadosti o nenávratný príspevok a dňa 22.3.2010 bola táto žiadosť odovzdaná na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR. Nasledovalo čakanie na výsledok nášho snaženia a 22.6.2010 bola ministrom podpísaná zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku.

Po tomto termíne pokračujú ďalšie administratívne práce, ktoré je potrebné vykonať aby, sa začalo s realizáciou stavby. O ďalšom vývoji dúfame, že už stavebných prác budeme informovať v nasledujúcom vydaní nášho časopisu.

Mgr. Vojtech Ružička, výkonný riaditeľ

Úsmevná bodka

Bankový lupič hovorí svojej milenke:
-Zajtra idem na akciu s koltom a kalašnikom.
-To je fajn, že idete traža, miláčik, inak by som sa o teba bála.

Žena sa pýta muža:
„Drahý, aké ženy sa ti páčia viac, pekné alebo múdre?“
„Ani jedny, ani druhé. Ved' vieš, že ľúbim len teba!“

Hovorí policajt veliteľovi:
-Pán kapitán, kedy dostaneme tie hrebene?
-Aké hrebene?
-Ved' ste povedali, že máme prečesať celé okolie.

Príde Gejza na úrad a pýta sa:
-Koľko musím mať detí, aby som dostal prídavky vo výške 1000 eur, dik?
A úradníčka mu hovorí:
„No asi tak 30.“
-Joj, tak to sa musím ešte troch zbaviť.

Na kurze jazdy na koni inštruktor kričí na účastníka:
„Prosím vás, zlezte z toho koňa a poďte sa pozrieť, ako nemožno na ňom sedieť!“

V pôrodnici sa pýtajú rodičky:
-Prajete si, aby bol otec pri pôrode?
-Radšej nie, mohol by sa stretnúť s manželom.

„Ujo fajčí váš koň?“
„Čo si sa zbláznil synak?“
„V tom prípade vám horí maštaľ!“

Muž leží na smrteľnej posteli. Žena mu zapálila sviečku a pri odchode do druhej izby vraví:
-Keď budeš cítiť, že je s tebou koniec, sfúkni sviečku nech sa nadarmo nemíňa.

Istý literárny kritik opýtal sa známeho spisovateľa, či skutočne pozná tie krajiny, o ktorých píše vo svojich románoch.
Spisovateľ odpovedal s úsmevom:
-Zaujímavá otázka, mali by ste sa však opýtať Danteho na toto, keď napísal „Peklo“.

Blázon svieti pod posteľou a druhý sa ho pýta:
„Čo robíš?“
„Ale pozerám, či som dobre zhasol.“

